

Weverstraat 'leeg' bij Airbornetocht

door Kees Jansen

OOSTERBEEK - De Weverstraat in Oosterbeek zal dit jaar bij de Airborne Wandeltocht wat minder levendig zijn dan voorgaande jaren. Vanwege de veiligheid mogen geen tafels, stoelen, kraampjes en andere uitstallingen meer langs de smallere delen van de weg staan.

Aanleiding voor de maatregel is de matige toegankelijkheid van de weg tijdens de wandeltocht. Woordvoerder Roger Beets van de organiserende Politie Sport Vereniging Renkum (PSVR): „Een of twee jaar geleden viel iemand flauw op de Weverstraat. De hulpdiensten hadden moeite bij die persoon te komen. We hebben naderhand uitvoerig overleg gehad met gemeente en politie.” Dat leidde tot drie maatregelen: cameratoezicht in de straat, het verbieden van uitstallingen en het achter de hand houden van een alternatieve route. Beets: „Als er een calamiteit op de Weverstraat is, kunnen we de weg afsluiten en de wandelaars via De Dam, de Fangmanweg en de Van Toulon van der Koogweg naar de Utrechtseweg leiden. Dan kunnen de hulpdiensten daar makkelijk bij.”

De Weverstraat is van oudsher een mengelmooie van wandelaars

en bewoners die buiten zitten of staan, al dan niet met tafels waarop water of ranja staat. Ook winkels hebben soms uitstallingen en bij café 't Pumpke staan mensen onder het genot van een biertje naar de wandelaars te kijken.

De bewoners en winkeliers zijn met een brief op de hoogte gebracht van de maatregelen. Die heeft de nodige onrust veroorzaakt. Zo heeft de organisatie één reactie ontvangen met de uitnodiging om na de wandeltocht te overleggen over de maatregel.

Dat schrijven is voor de PSVR aanleiding een tweede brief naar omwonenden te schrijven. „Het blijkt dat de eerste brief wat te fors bij de mensen is binnengekomen. We zullen erop wijzen dat je best een paar stoelen of bankjes tegen de gevel mag zetten, maar niet op alle plekken. Als het heel smal is, zie je zelf ook wel dat het eigenlijk niet kan.” Of iets wel of niet kan, wordt volgens Beets beoordeeld door mensen van de organisatie en de politie. „Als het te smal wordt, zullen we vragen of ze de spullen weg willen halen. Er wordt uiteraard niet meteen bekeurd. Dat dwangmiddel heeft de politie natuurlijk wel achter de hand.”

GroenLinks heeft vragen aan het college van burgemeester en wethouders gesteld over de kwestie.

AFSCHIED DIRECTEUR

Eén school van diploma tot pensioenen

Directeur Theo van Brakel fietst vandaag voor het laatst naar de school waar hij 41 jaar werkte.

door Lisette Wouters

RENKUM - „Het is zo'n geweldig vak”, glundert Theo van Brakel meerdere malen tijdens het gesprek. Hij was de directeur wiens deur altijd open stond. De meester die zo ontzettend van voorlezen hield. De collega die altijd een teamspeler was. Maar na 41 prachttijden in het onderwijs neemt hij afscheid. Van Brakel had welgeteld één dag zijn diploma toen hij in 1972 aan de slag ging op de Don Bosco-school in Renkum, waar hij ook stage liep. „Op dinsdag kreeg ik mijn diploma, op woensdag werd ik gevraagd om in te vallen voor een zieke leerkracht. Ik ben nooit meer weggegaan.”

Na 41 jaar, waarvan ruim 15 als directeur, vindt hij het genoeg. „Er is geen geld meer in het onderwijs. Het wordt onmogelijk met steeds grotere groepen - we zitten inmiddels met klassen van 34 leerlingen - en steeds minder middelen dezelfde kwaliteit te blijven bieden. Na de zoveelste begroting dacht ik: dit kan ik niet meer, hier wil ik niet meer de verantwoording voor dragen.” Dus neemt de 62-jarige leerkracht woensdag 4 september feestelijk afscheid van zijn school. „Ik heb nog wel energie, ik zou dolgraag nog een paar jaar voor de klas staan. Maar als ik dat doe, moet er een jonge, frisse leerkracht voor verdwijnen. Dat kan - en wil - ik natuurlijk niet maken!” Op zijn allereerste werkdag werd Van Brakel naar eigen zeggen in het diepe gegooid: „In die tijd

■ Directeur Theo van Brakel bij het logo van de Don Boscoschool, de drie gekleurde potloden. foto Mark Plum

ging het van: dit is je klas, hier liggen je spullen, ga je gang maar. Er is die dag niet één keer iemand komen kijken of het wel goed ging. In mijn hele eerste jaar niet, eigenlijk. Als leerkracht was je destijds Van Brakel naar eigen zeggen in het diepe gegooid: „In die tijd

ging het van: dit is je klas, hier liggen je spullen, ga je gang maar. Er is die dag niet één keer iemand komen kijken of het wel goed ging. In mijn hele eerste jaar niet, eigenlijk. Als leerkracht was je destijds Van Brakel naar eigen zeggen in het diepe gegooid: „In die tijd

betreft, is het onderwijs wel drastisch vooruit gegaan!” Van Brakel zag het onderwijs op meer punten positief veranderen. „Je kunt over alles praten tegenwoordig. Vroeger pakte je de rekenboeken en ging je aan de slag. Nu beginnen we 's ochtends eerst met een gesprek over Syrië, bijvoorbeeld. Of we praten over iets persoonlijks. Neem overlijden: in

“ In die tijd ging het zo van: dit is je klas, hier liggen je spullen, ga je gang maar. Niemand kwam kijken

de 41 jaar dat ik hier gewerkt heb, zijn er drie kinderen overleden. Het eerste kind overleed in de zomervakantie van 1974. In het schooljaar dat daarop volgde, is niet meer over die leerling gesproken. Toen 25 jaar later opnieuw een leerling omkwam, werd daar uitgebreid bij stilgestaan. Tegenwoordig ben je als school samen met de verwerking bezig.” Ook over nieuwe manieren van lesgeven is Van Brakel enthousiast. „Vroeger zat ik een uur te

kletsen over Indonesië omdat ik dat zo interessant vond. Daar is bij de leerlingen vast niet veel van blijven hangen. Nu zoeken zij ook zelf informatie op, ze bekijken filmpjes, maken er Prezi's, powerpointpresentaties en muurkranten over en kiezen onderwerpen die ze zelf interessant vinden. Geweldig, zo raken ze betrokken.” Ondanks zoveel vooruitgang maakt Van Brakel zich zorgen over de toekomst. „Er moet geld bij. Zelfs mensen die dit vak echt in de vingers hebben, zie ik oververmoeid raken. Ze moeten te veel doen. Ik snap niet dat bestuurders dat niet in de gaten hebben, ze plegen roofbouw op de mensen die hier rondlopen. Ik maak me zorgen om de gezondheid van de leerkrachten.” Zelf heeft hij tijdens zijn loopbaan nooit een moment aan stoppen gedacht. „Ik durf wel te zeggen dat ik nooit chagrijnig naar school gekomen ben. Natuurlijk heb je wel eens meningsverschillen, maar ik heb altijd ontzettend veel plezier in mijn werk gehad. Je stimuleert kinderen om het beste uit zichzelf te halen, en vaak lukt dat ook nog. Ik geniet van de lol die ik met kinderen heb en misschien nog wel het meest van het voorlezen: samen een verhaal beleven. Toen ik de eerste keer een boek van Guus Kuijer voorlas, kon ik op een gegeven moment gewoon niet meer verder omdat we met z'n allen dubbel lagen van het lachen. Heerlijk is dat.”

Vrijdag beleeft Van Brakel zijn laatste werkdag, maandag neemt zijn opvolger Carolien van Zijl uit Ede het van hem over. Hoewel de school hem altijd mag bellen met vragen probeert Van Brakel de komende tijd uit de buurt te blijven: „Je moet altijd uitkijken dat je een opvolger niet voor de voeten loopt, dus ik kan beter even afstand nemen.” Voorlopig heeft hij zijn handen ook nog wel vol. „Na ieder schooljaar maakte ik altijd een jaarboek met foto's, nieuwsbrieven, krantenknipsels en dergelijke. De afgelopen drie jaar is het er niet van gekomen. Daar ga ik nu dus maar eerst eens mee aan de slag.”

door Joris van Dijk

OOSTERBEEK/ARNHEM - Vanuit je woonboot, sloep of zeilschuit naar een speelfilm kijken op een groot scherm dat op een schip op het water ligt. De bewonersvereniging van de woonbotengemeenschap in de Rosandepolder op de grens van Arnhem en Oosterbeek heeft een bijzondere manier bedacht om haar 45-jarig bestaan te vieren.

In het uiterwaardengebied houdt de vereniging vanavond van acht tot twaalf uur een heuse 'drijf-in' filmavond: een drijvende variant op de drive-in bioscoop, waar mensen met hun auto naar toe kunnen. Op het programma staat vanavond niet de wellicht te verwachten *Moby Dick*, maar de Britse lachfilm *Waking Ned Devine* uit 1998.

„We hebben in de Rosandepolder 44 woonboten”, vertelt bewoner en initiatiefnemer Bram Ides. „Het is een gezellige en hechte gemeenschap. Het leek ons leuk met ons verenigingsjubileum iets bijzonders te doen. Ik heb ooit gezien dat iemand een film projecteerde op het zeil van zijn schip. Dat heeft me aan het denken gezet.”

Het ambitieuze plan is door de bewoners zelf op touw gezet. Zo heeft een bewoner zijn kraanschipschap beschikbaar gesteld, waar een zogenaamde LED-wagen op komt te staan. Die beschikt over een groot scherm waarop de film is te zien.

Het kraanschipschap gaat in het midden van de uiterwaarden voor anker. Zo kunnen bewoners en bezoekers al dobberend in hun eigen vaartuil genieten van de film. Om het nog gezelliger te maken, geldt als dresscode: 'een sfeer- of verlicht bootje'.

Om voor de avond geld in te zamelen, is een straatmarkt gehouden. „Ook hebben we sponsoring gekregen van onze vriendelijke burens, de KEMA”, zegt Ides. De eerste editie die deze avond is, mag van Ides een vervolg krijgen. „We hopen dat het zo'n succes wordt dat we hier een jaarlijkse traditie van kunnen maken.”

■ Drukke in de Weverstraat. Wandelaars van de Airborne Wandeltocht moeten door deze smalle straat naar de Utrechtseweg. foto Berry de Reus

Duizenden fietsers bij 'Ride for Roses' door Ede en Renkum

EDE/RENKUM - Simon van de Pol, voorzitter van het fietsevenement *Ride for the Roses* dat op zondag 8 september in Ede en omgeving wordt gehouden, is erg enthousiast over de routes die zijn uitgezocht.

De deelnemers kunnen kiezen uit drie afstanden: 102 kilometer in een peloton en 29 of 57 kilometer individueel. De langste route loopt van west tot oost door de gemeente Renkum, de middellange doet Renkum en Wolfheze aan. „Ik heb de 57 kilometer al gefietst”, vertelt de oud-wethouder van Ede. „En ik moet zeggen dat ik op plekken ben geweest waar

ik nooit eerder was geweest.” Van de Pol geeft met deze uitspraak een groot compliment aan de plaatselijke wielervereniging WV Ede, die verantwoordelijk is voor de routes die de naar schatting tienduizend deelnemers over ruim een week gaan fietsen. „Die jongens kennen echt elk mooi plekje en paadje in de wijde omgeving van Ede. Ze hebben drie hele fraaie routes uitgestippeld.” Van de Pol is ook zeer te spreken over de medewerking van het Geldersch Landschap en Kasteelen. „Dat heeft de Loenermark opengesteld voor deze tocht. Dat gebeurt maar heel zelden.”

De deelnemers aan de pelotontocht (met zesduizend fietsers volgeboekt) volgen de politiemotoren en de fietsers van WV Ede en andere clubs uit de omgeving. Langs de routes stellen horeca-ondernemers hun nering open voor de deelnemers aan de *Ride for the Roses*, die met hun deelname geld inzamelen voor kankerbestrijding. „Maar ik kan me voorstellen dat dit voor gezinnen waarvan alle leden meedoen te prijzig wordt”, zegt Van de Pol. „Daarom liggen langs de route ook picknickplaatsen.” Meer dan 450 vrijwilligers zorgen dat de *Ride for the Roses* vlekkeloos verloopt.

Goedkoop winkelen op het bedrijventerrein

ARNHEM - Dochter één test zwaaiend een knalroze hockeystick. Dochter twee past voetbal-schoenen. Zelf pikt vader een XXL-voetbalshirt mee en moeder past een hardloop-shirtje. Na de aankopen, loopt het gezin nog de tegenovergelegen winkel Action binnen. Even speuren naar een cadeautje voor een kinderfeestje. De Action en de Intersport delen sinds een tijdje op het Arnhemse bedrijventerrein het Broekgebied een bedrijfspand. In beide winkels vooraan de Dr. C. Lelyweg is het druk. „We hebben onze outlet hier bewust gevestigd. De Action is een geweldige buurman, die veel publiek trekt. Je kan hier gratis voor de deur parkeren”, vertelt Intersport-ondernemer

Martino van Nieuwkerk. De franchise-ondernemer uit Woerden runt in Nederland tien Intersportwinkels. Een plan om in de Arnhemse binnenstad een nieuw sportwinkel te openen heeft hij opgeschort, toen Decathlon en de gemeente over de Rijnhal een intentieverklaring tekenden. „Anders had ik graag in het centrum van Arnhem een Intersport Superstore geopend. Onze outlet concurreert namelijk nauwelijks met de winkels. Daar verkopen we overvloedig assortiment. Scherp geprijsd”, zegt hij. De provincie Gelderland is niet gelukkig met de situatie. In een brief aan de Stadsregio Arnhem Nijmegen over de toekomst van de detailhandel in de regio, be-

stempelt de provincie de Action en Intersport op het Arnhemse bedrijventerrein als hét voorbeeld van hoe het niet moet. Op een bedrijventerrein horen geen winkels thuis, stelt gedeputeerde Josan Meijers. Gemeenten moeten strenger optreden tegen ongewenste perifere detailhandel, vindt Meijers. Al hoeven wat haar betreft de winkels niet dicht. De brief wekt verbazing op het Arnhemse stadhuis. De gemeente Arnhem onderschrijft de oproep van de provincie, zegt Mirjam Molenaar, in Arnhem topambtenaar economie. „Juist de gemeente Arnhem is kritisch op perifere detailhandel. Ook omdat we de kwaliteit van de bedrijventerreinen

Action en Intersport heeft de provincie een ongelukkig en achterhaald voorbeeld gekozen, vindt Molenaar. „Op deze locatie geldt al zeker vijftien jaar de bestemming detailhandel.” Door de opkomst van internet verzoekt het onderscheid tussen winkels en bedrijven, beaamt Molenaar. „Het is niet langer zwart-wit zoals vroeger: met winkels in de binnenstad en de bedrijven op bedrijventerreinen. Veel bedrijven beginnen een webshop en openen vervolgens een showroom. Daarmee ontstaat een grijs gebied. Een lastige materie waarmee veel gemeenten worstelen. Want waar trek je precies de grens.”

■ De Action en de outletwinkel van Intersport delen een grote hal op het bedrijventerrein.

OLB wil ook naar Rijnhal

ARNHEM - Sportzaak OLB, gespecialiseerd in vechtsport, had ook willen verhuizen naar de Rijnhal als Decathlon zich er vestigt. Eigenaar Otto Broekhuizen komt echter niet onder zijn huurcontract aan de Steenstraat uit. Decathlon is een publiekstrekker, verklaart de ondernemer, die als speciaalzaak van de nabijheid van de winkel had willen profiteren. Volgens wethouder Michiel van Wessem zal de Decathlon geen nadelige gevolgen hebben voor de Arnhemse binnenstad. Broekhuizen ziet dat anders: „De allround-sportzaken zullen omvallen. Niet alleen die in de binnenstad, maar ook in bijvoorbeeld winkelcentrum Presik-